

Tanulók a munkapadnál

Gépek zakatolnak, esztergapedek satuk, nagykalapácsok között serény kezek munkálkodnak. A Salgótarjáni Kohászati Üzemek szakmunkástanulói 12 szakmát próbálnak meg, hogy egyszer mester váljék belőlük. 257 tanuló ismerkedik a munka fortelyaival, szépségeivel, a tavaly létrehozott tanműhelyben.

Az éves tantervi feladatot három fő csoportra osztottuk — magyarázta a telep műszaki ügyintézője Berta Ferenc, aki bemutatta a tanműhelyt. — Szakmai elméleti és közéleti nevelésen fáradozunk. Ennek egyúttal hasznát veszi az üzem is. A gyerekeknek is örömeikre válik, ha elismerik munkájukat. Kicsit félénken mozognak még, de idővel megszokják az itteni légkört, felfigyelnek, megbarátkoznak a szokásokkal. Így alakul ki a családi viszony, amelyben

jut idő az ifjúság közéleti szellemét is formálni.

A szakszervezet irányításával havonta kétszer TIT-előadásokat tartanak, a változatos és gazdag programban szerepelnek munkavédelmi és kulturális témák egyaránt, akárcsak az aktuális bel- és külpolitikai események ismertetése, vagy az orvosi problémák — mondta Mandler János II. éves esztergályostanuló.

Rendszeresen látogatjuk az "anyatüzem" kulturális otthonát, ahol különféle filmeket vetítenek számunkra. Ezeket utólag fórum keretében vitatjuk meg — szövegezte utólag fórum keretében lakatos.

Evénté többször tanulmányi kirándulásokat szervez az üzem, így megismerhetjük az ország különböző nagy gyárait. Az itt látottakat és tapasztalatainkat ké-

sőbbi munkánkban szeretnénk hasznosítani. Vidéki városok szakmunkástanulóival levelezünk, és cserekirándulásokat is szervezünk — hallottuk a lakatosüzem egyik legjobb tanulójától, Pála Józseftől.

Nagyon sok fiatal a szakmunkászvizsga után visszatért mesteréhez, hogy az új helyen adódó problémákat felvesse, tanácsot kérjen.

Örülünk az ilyen látogatásoknak, ezek bizonyítják, nem volt hiábavaló a munkánk még az esetenkénti bíráló hang sem vált kárunkra — fűzte hozzá Berta Ferenc. — Az a célunk, hogy minél több sokoldalúan képzett szakmunkást engedjünk szárnyra, hogy mind több munkahelyen hasznosítsák az itt tanultakat. És mindig, mindenkor szeretettel emlékezzenek a nálunk eltöltött tanulóévekre... (b. zs.)

Mai kommentárunk

Őszi vetés és a határidő

A megyében természetesen tisztább bűzará szüke van a népgazdaságnak, mert kiváló a minősége, többségében vetőmagnak is alkalmas. Ezért az őszi vetést — jó minőségben — mielőbb el kell végezni. A termelőszövetkezetek és az állami gazdaságok vezetői, a mezőgazdaság más kiváló szakemberei meggyeztek: legkésőbb október 20-ig befejezzék a vetést, mert akkor jövőre jó termést várhatnak. Néhány nap választ el már csupán ettől az időponttól. De az őszi bűzának csak valamivel több mint fele került földbe. Ez azt jelenti, a kijelölt optimális határidőre nem végeznek a vetéssel mezőgazdasági üzemünk! Nincs más hátra: mindent kóvesse-nek el, hogy a legrövidebb időn belül a földbe kerüljön a jövő évi termést hozó mag.

Ha a vetés azon múlna, hogy jelszóként kiadják az utasítást, megindulnak az emberek, gépek, és teljesítik a feladatot, nagyon jó lenne. De ez nem így van! Megegyeznek, minden feltételt biztosítják a feladat végrehajtásának és akkor kiderül, hogy valamilyen, eddig nem látott eseményre hivatkozva elodáztatják a munkát. Emlékezzünk csak az elmúlt esztendő azonos időszakára. Azt mondták, nem tudunk a földeken dolgozni, mert esik az eső, és ázott a talaj. Voltak esőmentes napok, azokat nem használták ki minden esetben maradéktalanul. A vetéssel megkésték, amelynek „eredménye” az idei alacsony terméshozam. Az idén sokan azt hangsúlyozták: száraz a föld, vetésre alkalmatlan. Következni fog: fokozatosan kifutunk a tudományosan megállapított határidőből, veszélyeztetve látszik a jövő évi jó termés. Senki nem engedheti meg magának az úgynevezett objektív okokra való hivatkozást!

Erdemes felidézni, hogy a pásztói járás

vezetői, a termelőszövetkezetek többségének elnökei rosszmódon vették, amikor az elmúlt hetekben szemükre vetették, hogy a megyében az utolsó a vetéssel. Igaz, nem esik senkinek sem jól, ha nyílvanosság előtt számon kéri a lemaradást. Hivatkoztak is rá, hogy száraz a föld, megművelése háromszor több időt követel mint egyébként. Ez igaz, csak hogy azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy más járásban is száraz a föld. A pásztói járás helyzete a többi járással viszonyítva annyival jobb, hogy az aratással elsőként végeztek. Lett volna idejük a talajt idejében előkészíteni, és a vetés idején erről már nem kellene gondoskodni.

Az igazság, amit a szakemberek elismernek: az aratás után azonnal meg kell kezdeni a talaj előkészítést a vetésre, és akkor a szárazság sem fog ki a mezőgazdaságot. Ha ezt elmulasztják, akkor tornyosodnak a gondok, mert egyéb munkát is végezni kell, ami megosztja az erőt és üzemünket ezzel már nem tudnak megbirkózni. Okos szervező munkára van tehát szükség, mert a vetést a legrövidebb időn belül be kell fejezni. Jó példa a szécsényi járás valamennyi termelőszövetkezetére, hogy lehet derék munkát időben is végezni. Jól állanak a vetéssel, mert megiszivelték az intó sárt. Ez most a járható út, nem pedig a sértődöttség látszatát kelte kifogásokat keresni.

A megyei operatív bizottság arra hozott határozatot, hogy nagyobb figyelmet szentel a vetés mielőbbi és jó minőségben való elvégzésére. Az üzemek munkáját időben is végezték. Jól állnak a vetéssel, mert megiszivelték az intó sárt. Ez most a járható út, nem pedig a sértődöttség látszatát kelte kifogásokat keresni.

Erdemes felidézni, hogy a pásztói járás

A napokban készült el a VEGYÉPSZER salgótarjáni gyáregységében a soproni gázmű részére az úgynevezett gázmosó- és hőcserélő berendezés. Értéke több mint egymillió forint. Képközpön: Oravecz István és Nyiri György hegesztők a hőcserélő befejező munkálatait végzik

Nőtt a munkások aránya a vezető testületekben

Az ÁFÉSZ-ek tisztújításának tapasztalatai

Az évi rendes közgyűléseken az idén általános tisztújítást tartottak csaknem 500 ÁFÉSZ-ben, mivel a tisztviselők és a választott testületek mandátuma lejárt. Mint szokásos, az új testületekről most is felmérés készült a SZÖVOSZ-ban. A tapasztalatok és az összesített adatok tanúsága szerint jellemzően olyan tisztviselőket és testületeket választottak, amelyek összeségükben jól megfelelnek a társadalmi és a szövetkezeti követelményeknek, alkalmasak a kollektívák képviselőire, irányítására, ellenőrzésére és az elkövetkező évek sokrétű szövetkezeti feladatainak megoldására.

A korábbi választások

hoz hasonlóan 30-40 százalékos az újonnan választottak aránya. A nők és a fiatalok részvétele tovább nőtt. A nők az 1967. évi 15,6-ról 26,8, illetve a fiataloké 5,2-ről 11,1 százalékra. Bár a növekedés tendenciája három legutóbbi választást is figyelembe véve töretlen, még mindig elmarad a tagságban képviselt arányoktól. Az új, fiatal erők bevonását tekintve a helyi szervezetekben kisebb méretű a fejlődés, mint az igazgatóságokban és a felügyelő bizottságokban, pedig éppen a helyi szervezetekben szerezhették meg leginkább a vezető testületekben való részvételhez szükséges gyakorlati tapasztalatokat...

Szomszédolás

Tallózás szocialista országok sajtójából

KÖNYVEK ÉS DRÁMAK

N. Leszjucsevskij, a szovjet írószövetség kiadóvállalatának igazgatója bejelentette, hogy a vállalat a jövő évben 170 könyvet ad ki, összesen 41 millió példányban. A kiadványok 36 százaléka fordítás — a Szovjetunióban élő 41 nemzetiségű irodalmi alkotásainak orosz nyelvű tolmácsolása, 25 százaléka már megjelent művek második, vagy harmadik kiadása, a többi pedig új alkotás, és többségük a jelentősebb alkotásokat 1976-ban tíz prózaíró és hat költő első művét adja ki. Ennek ellenére továbbra is az a probléma, hogy kevés az eredeti mű, és az illetékesek különösen a könyvek grafikai kivitelezését bírálták.

ECCE HOMO

A közelmúltban jelentette meg a pozsonyi Madách Könyvkiadó Szabó Gyula „Ecce homo” című nagyalbumát, amely a nemrég elhunyt kiváló művész legjelentősebb grafikai sorozatait teszi közzé.

Szabó Gyula grafikai közül azokat a sorozatokat választották ki, amelyek vagy közvetlenül kapcsolódnak a felszabadulás harmincadik évfordulójához, vagy pedig az eltelt harminc év eseményeihez fűződnek. Az album legjelentősebb sorozata a címadó „Ecce homo”.

A művésznek ez a kulcsfontosságú alkotása azokban az években született, amikor a világ lassan kezdett magához térni a második világháború okozta borzalmakból, veszteségekéből és erőt gyűjtött az új, békés élethez. A művészetbarátok néhány nap alatt felvásárolták ezt a nagyszerű, forradalmi tartalmú, kitűnő nyomdai kivitelben előállított albumot, melyből 500 példány a magyar könyvesboltokba is eljutott a Corvina Kiadó jóvoltából.

Vasúti együttműködés

Kedden Miskolcon a MÁV-igazgatóság székházában kezdte meg nyolcadik rendes ülést a magyar-ceshszlovák közlekedési bizottság állandó vasúti munkacsoportja. A négynapos ülést megvitatták a MÁV és a csehszlovákiai vasutak közötti határforgalom, valamint a nemzetközi tranzitforgalom kérdéseit.

Közösen könnyebb

Egy járási határozat margójára

Hogyan építhetne jobban, gyorsabban a nézsai és a rétsági TOVÁL? Jó két esztendője, hogy Rétságon a járási párt-végrehajtóbizottság megvitatta a kérdést. Megoldásként az alkalomszerű együttműködés helyett, a természetesen összehangolt munkát ajánlotta. Tette abból a megfontolásból, hogy a két szövetkezeti társulás működési területe szinte azonos. Mindenekelőtt a rétsági járásban építenek, de jelentős munkát — lakások, köznevelési, intézmények építését — vállalták Balassagyarmaton is.

Ha a pénz kevés

A másik, ugyancsak figyelemre méltó szempont az volt, hogy sem a nézsai, sem pedig a rétsági vállalkozás nincs bővében a pénznek. Már akkor is jelentős lenne a megtakarításuk, ha csak az anyag- és munkaerőszállítást hangolnák össze. De elképzelhető mindez a szakipari munkánál is. Nézsán például adva van a lehetőség a vasipari részleg erőteljes fejlesztéséhez. Rétságon pedig a burkoló-az épületasztalos munkálatakat végezhetnék. Így nem lennének kitéve egy harmadik, talán az ország másik végén tevékenykedő vállalat „szeszélyének”. A közös gépkarbantartó-részleg kialakítását ugyancsak érdemes volna fontolóra venni.

ahol a szorosabb együttműködést ajánlta annak idején a végrehajtó bizottság. Am nemrégiben, amikor a határozat végrehajtását kérte számon a testület a vállalkozás kommunista vezetőitől, kissé furcsa dolgok derültek ki. Nézsán is, Rétságon is elkészítették — igaz, hogy utólag — az együttműködési tervet. A gyakorlatban azonban minden maradt a régsiben! Az alkalomszerű, együttes munkát egyetlen területen sem váltotta fel a természetesen szervezett, irányított kooperáció.

A társulás tulajdonosai — a nézsaiak esetében a nőgárdi és a nézsai termelőszövetkezetek, a rétságiaknál pedig a tolmács- és a diósjezői közös gazdaságok — sem gondoltak valójában arra, hogy a közös tevékenység esetleg erőteljesebb műszaki fejlesztést, így gyorsabb és hatékonyabb építómunkát eredményezne. Ezzel pedig nagyobb közönség — a járás — érdekeit szolgálná. Az igazgatóságok azonban többnyire csak olyan szempontból vizsgálták a vállalkozások tevékenységét, hogy a költségek levonása — után mennyi lesz az osztalék, a nveresség.

Mit tesznek Nézsán?

Nem véletlen tehát, hogy a végrehajtó bizottság ismét-

ten a tervszerű együttműködés követeléséből megvalósítására buzdította a két társulás kommunista vezetőit. Meghatározta az első lépéseket. Mindenekelőtt azt tanácsolta, hogy Nézsán is, Rétságon is tegyék szervezetesebbé, hatékonyabbá a munkát. A Központi Bizottság decemberi határozatára épült intézkedési tervet kiegészítése, a feladatok egyértelműbb meghatározása, a zavartalan munkához szükséges feltételek megteremtése a legjárhatóbb útja ennek. A nézsai építők például nem vitatták a technológiai váltás szükségességét a korszerű követelményeknek jobban megfelelő nagyblokkos építési mód mellett törték lándzsát már korábban is. Csak hogy az intézkedési tervből nem derült ki, hogyan kívánják mindezt megvalósítani a gyakorlatban.

A vezetés, az irányítás korszerűsítését ugyancsak a közeli tennivalók közé sorolták Nézsán. A társulás annak idején 30 emberrel látott munkához és termelési értékük sem haladta meg az 5 millió forintot. Ma 200 ember dolgozik az építkezésen és elérte az 50 milliót a termelési érték. Am mindezzel a fejlődéssel nem tartott lépést az irányítás. Új, korszerűbb módszerekre van szükség. A társulásnál a munkásélet-

számmal együtt gyarapodott a hozzáértő szakemberek száma is. A vezetés keretei adottak, csak éppen a feladatok — s így bizonyos értelemben a felelősség — elhatárolása késett.

... és Rétságon?

De a rétsági társulásnál is szükség az intézkedési terv „kiigazítása”. Olyan módosítás, amely félreérthetlenné teszi az építészvezetősek, az építómunkások feladatait. Azt például, hogy az építésvezetősek ne csupán a „kötelező” árbevételüket lássák. Figyeljenek arra is, hogy a tervszerű munka, a sokasodó tennivalók, ésszerű sorolása, a technológiai váltás és az ehhez szükséges feltételek megteremtése nélkül aligha számolhatnak a tervezett bevétellel.

A korábbi évek tapasztalatai „kényszerítik” a társulás vezetőit az építómunka folyamatos, tervszerű ellenőrzésére. A rétságiak ugyanis több mint 20 munkahelyen dolgoznak. Sok korábbi gondnak elejét vehetik; ha szervezetesebbé teszik az anyagellátást és —szállítást, gondosabban előkészítik a soron következő munkát. Am ez nem csupán az építőkön múlik. Ezért a járási végrehajtó bizottság ajánlotta, hogy erő-

teljesebben törekedjenek a beruházók és az építők tevékenységének összehangolására.

Következő lépések

Az idő, amely a végrehajtó bizottság ülése óta eltelt viszonylag rövid. Messzemenő következtetések levonására semmiképpen sem elegendő. A változás kezdeti jelei azonban Nézsán is, Rétságon is mutatkoznak. Mindkét társulásnál — a követelményeket és a lehetőségeket mérlegelve — módosították az intézkedési tervet. Az építők sajátos tennivalóit, a két társulás együttműködésének lehetőségeit taggyűléseken vitatták meg a társulásoknál dolgozó kommunisták. A következőkben tehát már a munkáé a tervszerűbb, szervezettebb munkáé a főszerep.

S a járási pártbizottság, a járási hivatal egyaránt segíti ebben az építőköt. A műszaki osztály november végéig összegezi azokat a fejlesztési elképzeléseket, terveket, amelyek a következő ötéves terv építési munkálatait jelentik a rétsági járásban. Decemberben pedig megszervezik az építők és a beruházók tanácskozását, ahol az érdekeltek részvételével tisztázzák, hogy hol, mit építenek. A feladatok világos felrajzolására ugyanis az első lépés ahhoz, hogy a nézsai és a rétsági TOVÁL jobban és gyorsabban építsen mint eddig.

Vince Istvánó